

»IZLOŽBA« Igra - stvarnost» Lydije Patafte u galeriji CeKaO

Slikarski rebusi nadnaravnih svjetova

■ *Umjetnica je napravila svojevrsan rezime i pokazala publici presjek dosadašnjeg stvaralaštva s naglaskom na dva slikarska ciklusa iz 2009.*

Slikarstvo Lydije Patafte, umjetnice slovačkih korijena sa zagrebačkom adresom, zasigurno će dobro predstaviti dva ciklusa nastala tijekom prošle godine i okupljena na njezinoj izložbi »Igra - stvarnost« u galeriji CeKaO u Zagrebu (do 20. travnja), pored radova ranijeg datuma.

Nakon dviju izložbi koje su održane 2009. godine, prve pod naslovom »Electra« u slikaričinu atelijeru u Martićevoj i druge »Glava je na vratu« u galeriji Buljat, Lydia Patafta napravila je svojevrsan rezime i pokazala publici vrlo sažet presjek svoga dosadašnjeg stvaralaštva.

Figurativni motivi

Uspjela je kroz šest velikih platana predočiti svoj put traženja sasvim osobnog slikarskog stila od najranijih čisto apstraktnih

radova do posljednjih u kojima dominira figuracija.

U svojim novim radovima slikarica donosi fragmente stvarnosti

sa sasvim osobnim predrnakom. Platna iz dvaju ciklusa, s motivima lutaka odnosno robota, na granici su apstrakcije i figuracije. Ipak, i u jednom i u drugom ciklusu prevladavaju figurativni motivi u svojstvu narativnih i vrlo snažnih likovnih naglasaka na platnima.

Na gotovo sasvim apstraktnoj pozadini umjetnica prikazuje naoko nepovezane motive poput robota, igračkaka, baletnih cipelica, lica - fragmente stvarnosti interpretirane na pomalo zaigran način poput zatvorenih rebusa. Slike Lydije Patafte pune su, naime, metafora, simbola i skrivenih značenja

koje treba otkriti, povezati te složiti u priču. Naracija je u njezinim slikama posve skrivena, naznačena samo u pokojem fragmentu iz vidljivoga, predmetnog svijeta.

Ta su dva ciklusa Lydije Patafte, prošle godine zasebno predstavljena na dvjema spomenutim izložbama, vrlo ujednačena stila. Ono po čemu se razlikuju prvenstveno su motivi - svijet robota, točnije starih igrački iz pedesetih godina prošlog stoljeća u jednom te lutke u drugom - ali i u pristupu.

Svijet lutaka i igračkaka

Dok je u ciklusu »Roboti« autorica više usmjerena na stilsku i čisto formalnu razradu svojih koloristički snažnih kompozicija, a motiv je tu samo sredstvo

za postizanje cilja, u drugom pak ciklusu riječ je o vrlo osobnoj ikonografiji nabijenoj značenjem i aluzijama na stvarni odnosno

sasvim osobni svijet same umjetnice.

I u jednom i u drugom ciklusu Lydia Patafta koristi se tim gotovo nadnaravnim svijetom lutaka, igračkaka i gadgeta kao ključem za čitanje i razumijevanje svojih slika.

Za motivom robota u istoimenom ciklusu umjetnica je posegnula nakon niza čisto apstraktnih, slojevitih slika naglašenog grafizma smatrajući da upravo svijet tih danas pomalo neobičnih starih igračkaka može biti dobra poveznica između apstrakcije ranije serije i figuracije koja se sve više javlja u njezinu slikarstvu. [R. Peritz]

Slike Lydije Patafte pune su metafora, simbola i skrivenih značenja, koje treba otkriti, povezati te složiti u priču

